Бяла каминя, двуе хиляче
и привоти бяла.
Дор сиз ръв течи, мъчиса
се окаяни сиупри
отдръх ела вир и учисе
как се вдрва и чръни

Творна картина

Творна е картина!
Ей на облак гъсти
Вий се из комини
Над село димят
Позавидна мъсчоет
Чъскъдна земя
Пуста площ окресчоет
Порнати нивя
Всичко затъмено
Всичко сякаш сни;
В' забутъ е небо
Сенчини стени
Съ глава помахва
Хлъбет му е къс
Както да прасмятва
Несмига вятър
С' горест тъй очива
Привочат — димят
Ей и сиарца че нива
Свърнък на трудъ
Болничет го конква
Старий сенчести под,
Близри го закотвеш
Му студений гроб
Вси се разотвати
А на гроб сама
Нде та правлива
Купрета трева.

Ей кръста

В' дълбина бездъна
Тъмна с' чудеса
Святата милионе
Вечни свътила

Тъжно освятений
От бляда луна
Град умрел мълчеше
В' нощна тишина

Сам той очарован
С' чудна тишина
Сякаш че магьосан
С' сила не земна.

О ти, с' пространство безкръчнъ
Що увъсен в' вечност на
+~~Свръв в' вечност~~ вещества
С' точка на време то првъчний
+Без лиц в' тъй лъжа на Божествоет
Дух редом свящи и единий
Що
Дъвт' и бъла лъсто и гръчина
Когото не настигнал оков слог
Кой вичкос' себеси на частиявен
Обела, вънде, съхранява
Когато нит' зовет; бог
Да сиъра океан дълбоки
+ планети, пръчци люшка сче
Лакар' и люшка ум високий
Ти и тъмен мъра и ти ~~под~~ чет
Не могъла духве просвъщенъ
От твойт свят щося рядъм
Да-издръвъ на судбинти
Сами лисъм в' тъй и да дерзва
В' твойто голъмство в' изчезва
Кат' мимоходна в' вечност бъти.
На хаос бъганост до времена
Из бездна в' вечност си възвал;
А вечност, пръд вкве родена
В' сам себеси ти' основал
От себе себеси съставъ
Самси из себеси да изръвам
Ти свят, от ~~ти~~ничка свят;
Що си създал с' едно все слово
Кат' ся простираш в' непрас' нова
Бъ си, бъ щеси до дъ е свят
Цвъта на съществе тъй сиъраш
Да ~~тъй~~ съдръжаш и ръвъм
С' начало тъй ~~тъ~~ръй чъ стръгаш
И с' смърт привочъ тъ варъш.
Кат' искри сиъяна, стремяеса
Сонца та тъй остен сарадъ
Като зъмъ в' мрачъ ~~явъ~~ ~~явъ~~ ден
Прахвет на лъя свъткост
В' ръмет, мълвъ и сиъ такаш;
З' звезди тъ тъй под ~~тъ~~ ~~бездъ~~ в шем

Свъвла пламъли милъони
В' пазитъ ръка си текъ
Тъ правят пъвонат закони
Лъчи животворни
Ко тъзи огнени лампади
Или морни кристални грамади
Или сиъм кипящ с' злати вълни
Или горящи тъ стъ ри
Ка' ведно ~~ся~~ свъ ~~ти~~ ~~ви~~ мъ
Пръд тъй като нощ ~~пъ~~ ~~бъ~~ ~~ли~~